

Suriyelilerle ilgili olarak şunun sorulması gerekir:

Yaklaşık 4 milyon kişi Türkiye'de iken, Almanya da altı yıl kadar önce kısa süre içinde 900 bin çoğunluğu Suriyeli olan göçmeni sınırlarını açarak aldı. Bunlar arasında Iraklılar ve Afganistanlılar da vardı.

Cihatçı Suriyeliler Türkiye'de kaldı, böyle olmayanlar Almanya'ya geldi, denilemez herhalde...

Orada kalanlarla Almanya'ya gelenler aynı kitledir.

Aradan 6 yıl geçti ve iki ülke halkı arasında Suriyeliler konusundaki bu farklılık nedir?

Yapılan araştırmaya göre Türkiye'de halkın yüzde 65'i Suriyelileri ülkede istemiyor. Her parti taraftarında yaklaşık aynı oran bulunuyor; kimisi biraz yüksek kimisi biraz düşük ama her durumda yüksek oranda Suriyeliler istenmiyor.

Almanya'da herkesin Suriyelilerden memnun olduğu söylenemez ama bu düzeyde bir tepki görülmedi.

Almanya'da "bunları besliyoruz, işimizi de elimizden alıyorlar," denildiğini açık olarak duymadım. Mutlaka vardır ama bunlara hemen ırkçı denildiği ve hemen hiç kimse de böyle görünmek istemediği için açık olarak söylenmiyor.

Suriyelilerin seçim malzemesi yapıldığını da görmedim. Almanya'da Eylül ayında genel seçim

var.

Almanya'ya gelen Suriyeliler arasında cihatçılar da mutlaka vardı ve nitekim birkaç eylem de yaptılar. Bir bölümü de eylem yapamadan yakalandı ve gazete haberlerine göre bunları diğer Suriyeliler ihbar etti.

Suriyeliler için Almanya'da karşılaştıkları kültür farkı, Türkiye'dekinden daha fazladır.

Buna rağmen Almanya'da "bunlar bize uyamıyor" şikayeti duymadım. Mutlaka vardır ama demek duyulacak kadar yüksek değildir.

Aradaki farklılığın nedeni bence iki toplumun göç konusundaki tecrübesidir.

Gerçekte Türkiye de bir göç toplumdur ama bizde öğrenmemek kuraldır.

Almanya bu konuda hayli tecrübelidir ve bunun en az 1960'dan beri gelen geçmişi vardır. Yanlış politikalar, bocalamalar, tepkiler, yabancı düşmanlığı ve buna karşı örgütlenenler derken geçmişte büyük tecrübe birikimi bulunuyor.

Almanya kültür olarak yeni gelenlerin büyük bölümünü emebileceğini ve uymayanları da ayırıştırabileceğini düşünüyor.

Önümüzdeki on yılda Suriyeli, Iraklı ve Afganistanlı ailelerde önemli iç çelişkiler yaşanacaktır. Özellikle kız çocuklarıyla anne- baba ve erkek kardeş(ler) arasında şiddetli çatışmalar olacaktır. 1980'li yıllarda benzerini Türkler ve Kürtler de yaşamıştı. Zorunlu olarak okula giden çocuklar Alman ya da bu ülkede büyüyerek bu kültüre yaklaşmış çocuklarla arkadaşlık yapacak ve bunlardan etkilenecektir. Özellikle kız çocuklarına yönelik cinayetler –namus gerekçesiyle- artacaktır. Aynısını Türkler ve Kürtler de yaşadılar.

Bu kitlenin ikinci kuşağı çatışmalı biçimde de olsa Almanya toplumu içine girecektir.

Aynı anlayışı camiler konusunda da gördük. Almanya'da her cemaatin camisi serbest bırakıldı. O kadar ki, bazı yerlerde "cami istemiyoruz" diye imza toplayanlara Hıristiyan Demokratlar karşı çıktı.

Buradaki anlayış şudur: avlulardaki küçük ibaret yerlerinden çıkın, ortada olun; biz sizi kendimize uydurarak içimize alırız.

Bu da çelişkili bir süreç olacaktır ama "Alman İslamı" boşuna kullanılan bir kavram değildir.

Burada gerçekleşen kültürel gücüne güvenerek ve polisiye tedbirlere olabildiğince az başvurarak başkasını kendine benzetmektir. Tam benzetme mümkün değildir ve bunun olamayacağını herkes bilmektedir.

Türkiye'de hem yönetim hem de halk olarak yapılamayan budur. Yaşanılan ve az olmayan tecrübelerden öğrenmemek de konunun başka bir boyutudur.

En başta yapılmak istenmiyor. Madem buraya geldi, tümüyle bana uymalıdır; böyle bir anlayış olamaz.

Eskiden Almanya'da da vardı, olamayacağı anlaşıldı ve konu kapandı.

Uyum karşılıklıdır, sadece bir tarafın diğerine uymasıyla olmaz. Yeni gelenler uyum zorunluluğuyla daha fazla karşı karşıyadır ama görevin bir bölümü de karşılarındakine düşmektedir.

Almanya milli takımında Alman vatandaşı Türk kökenliler oynamaya başlayınca, liglerdeki her

takımda benzeri oyuncular olunca başlangıçta protesto edenler oldu. Almanya Futbol Federasyonu o grubun kulübüne ağır ceza verince tekrarlanması zor oldu.

Derken virüse karşı en etkili aşı (BioNTech) Türkiye kökenli bir Alman çiftin firmasınca bulununca sesler iyice kesildi.

Önceden de yazmıştım; bu çift Almandır. Birisi burada doğmuş, diğeri küçük yaşta gelmiş; ikisi de ilkokuldan başlayarak Almanya'da okumuşlar...

Suriyeliler arasından da değişik alanlarda yetenekler mutlaka çıkacaktır ve bunlar kendilerini gösterdikçe de aleyhteki sesler azalacaktır.

Önemle dikkate alınması gereken şudur:

Milliyetçilerle, ırkçılarla, yabancı düşmanlarıyla tartışmaktan çok, bunlara karşı cepheyi büyütme gerekir.

Bu cephenin sosyalistlerle sınırlı olmaması özellikle önemlidir.

Almanya'da da bazı komünistlerin ırkçılığa ne kadar kolay kayabildiğini görüyoruz...

Hıristiyan Demokrat bazı isimlerin ırkçıların hedefi olduğunu da görebiliyoruz.

Türkiye'de böyle bir cephe yok değil ama zayıftır. Milliyetçiler ve hatta ırkçılarla çene yarıştırmak yerine bu cepheyi büyütmeye çalışmak gerekir. Bu cephe sosyalistlerden daha geniş bir kesimi kapsamaya başladığında işler yolunda demektir.

Suriyeliler üzerinden AKP'ye muhalefet yapılırken dikkatli olunması gerekir.

Savaşa karşı çıkın, Suriye'nin yaklaşık beşte birinin ilhak edilmesine karşı çıkın ama ülkedeki Suriyeliler üzerinden muhalefet yapmayın...

Bu insanlara yıllarca düşmanca davranıp ardından da "bunlar neden AKP'yi savunuyor?" diye de sormayın...